

РЕШЕНИЕ

№ 8602

гр. София, 12.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **573** по описа за **2025** година докладвано от съдия Стоян Тонев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Председателя на Комисията за противодействие на корупцията, чрез юрк. К., срещу Решение № 4915/ 09.11.2024г. постановено по анд №10554/2024г. на СРС, 105 състав, отменящо наказателно постановление № К.-НП-105/31.05.2024 г. издадено от председателя на К., с което на Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на сумата от 1600 /хиляда и шестстотин/ лева на основание чл. 115, ал.1 от Закона за противодействие на корупцията за нарушение разпоредбите на чл. 38, ал. 1, т. 1, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество-ЗПКОНПИ /отменени/.

Развитите в жалбата оплаквания са за неправилност на съдебно решение. Доводите са за неправилно приложение на материалния закон. Счита се, че заеманата длъжност директорът /ръководител/ на регионална дирекция „Автомобилна администрация“ е сред изчерпателно изброените с чл. 6, ал. 1, т. 23 от ЗПКОНПИ/отм./Иска се решението да бъде отменено и да бъде потвърдено НП.

В съдебно заседание, касаторът- Председателя на Комисията за противодействие на корупцията, редовно и своевременно призован, не се явява, представлява се от юрк.М., който поддържа жалбата по изложените в същата съображения. Заявява

претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Ответникът по касация- К. Г. Д., редовно и своевременно призован, не се явява. Вместо него се явява юр.к.М., който оспорва жалбата, като намира, че не е извършено административно нарушение. Алтернативно посочва, че дори да се приеме наличие на такова, то тогава е следвало да се приложи от АНО нормата на чл. 28 от ЗАНН. Заявява претенция за присъждане на разносните по делото.

Представителят на СГП-прокурор М. изразява становище за основателност на жалбата.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията са следните:

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

На основание чл. 220 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, касационната инстанция възприема правилно установената от СРС фактическа обстановка:

Анализирайки всички събрани доказателства СРС приел, че съгласно заповед № 302/14.08.2023 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ /И./, на К. Г. Д. – началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ - С. към Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – С., било възложено да съвместява свободната длъжност „директор“ на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – С., считано от 15.08.2023 г., до назначаване на служител на незаетата длъжност, но за не повече от шест месеца. Със заповед № 314/18.08.2023 г. на изпълнителния директор на И. било прекратено действието на заповед № 302/14.08.2023г., считано от 21.08.2023 г. Съответно Д. е съвместявал посочените две длъжности в периода от 15.08.2023 г. до 21.08.2023 г.

На 30.01.2024 г. в дирекция „Публичен регистър“ на К. била извършена проверка на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които задължени съгласно ЗПКОНПИ да подават декларации за имущество и интереси в едномесечен срок от встъпването в длъжност.

С писмо с вх. № К.-1126-1/02. 02.2024 г. държавен инспектор при Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ уведомил контролните органи, че със Заповед № 302/14.08.2023 г., на Д. е било възложено да съвместява длъжността директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - [населено място], считано от 15.08.2023 г.

Проверяващите счели, че Д., като ръководител на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – [населено място], попадал в обхвата на чл. 6, ал. 1, т. 23 от ЗПКОНПИ /отм./, поради което и на основание чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ същият е бил задължен да подаде декларация по чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, в едномесечен срок от встъпване в длъжност, а именно от 15.08.2023 г. до 15.09.2023 г.

При проверката било установено, че К. Д. не е подал в законоустановения срок посочената декларация по образец съгласно чл. 35, ал. 1, т. 2, вр. чл.38, ал. 1, т. 1 от

ЗПКОНПИ, поради което, актосъставителят – „старши инспектор” в Дирекция „Публичен регистър“ на К., съставил АУАН № К.-АУАН-ПР-663/09.02.2024 г., в който посочил, че с описаното поведение Д. бил извършил нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ /отм./. Като дата на нарушението е посочена 15.09. 2023г. Актът бил съставен в присъствието на двама свидетели и на Д., като на последния бил предявен за запознаване и му бил връчен срещу подпис.

На основание АУАН било издадено наказателно постановление № К.-НП-105/31.05.2024 г. от председателя на К., с което на Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на сумата от 1600 /хиляда и шестстотин/ лева, на основание чл. 115, ал.1 от З. за нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 1, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ /отм./.

За да отмени НП, СРС е приел, че Д. е санкциониран за това, че в качеството си на лице, заемащо длъжността „директор“ на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – С., съгласно заповед № 302/14.08.2023 г. на изпълнителния директор на И., не е подал встъпителна декларация за имущество и интереси, в срока по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ. СРС е приел, че в кръга на лицата, заемащи висши публични длъжности по смисъла на ЗПКОНПИ, съгласно чл. 6, ал. 1, т. 23 от ЗПКОНПИ/отм./ са включени ръководителите на областните отдели „Автомобилна администрация“. Ръководителите на регионалните дирекции „Автомобилна администрация“ обаче не са сред посочените в чл. 6 от ЗПКОНПИ /отм./ висши публични длъжности. Изброяването е изчерпателно, като задължение за подаване на встъпителна декларация за имущество и интереси възниква само за лицата, заемащи някоя от изрично посочените длъжности. Тъй като сред тях не попада директорът /ръководителя/ на регионалните дирекции „Автомобилна администрация“, то за Д. не е възникнало задължение да подаде встъпителна декларация за имущество и интереси, в срока по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ, в качеството си на лице съвместяващо длъжността „директор“ на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – С.. Недопустимо би било разпоредбата на чл. 6 от ЗПКОНПИ (отм.) да се тълкува разширително и по този начин да се обосновава административнонаказателна отговорност на лица, заемащи длъжности, извън посочените такива. Такъв подход би противоречал на принципа за законоустановеност на административните нарушения и предвидените за тях наказания. Приел е, че Д. не е осъществил състава на вмененото му административно нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 1, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ/отм./

Съгласно параграф 3, т.7 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за противодействие на корупцията /ПЗР на З./ - Обн., ДВ, бр. 84 от 6.10.2023 г., в сила от 6.10.2023 г, се отменя член 6 от ЗПКОНПИ. С пар. 3, т.25 от ПЗР на З. са отменени разпоредбите на Глава пета с чл. 35 – 46, а с пар.3, т.34 от ПЗР на З.- е отменен чл.173 от ЗПКОНПИ.

Съгласно § 5, ал.3 от ПЗР на З. - Всички неприключили производства по налагане на административни наказания се довършват по досегашния ред от Комисията за противодействие на корупцията, с изключение на производствата по чл. 118 от досегашния Закон за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, които се довършват по досегашния ред от Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество.

Действащата към датата на нарушението редакция на чл. 6 ал.1, т.23 от ЗПКОНПИ /отм./ гласи - „ Лица, заемащи висши публични длъжности по смисъла на този закон,

са: ръководителите на областните дирекции по безопасност на храните, на регионалните здравни инспекции, на Дирекцията за национален строителен контрол и на нейните регионални дирекции, на Държавен фонд "Земеделие" и на неговите областни дирекции, на областните отдели "Автомобилна администрация", на Националния институт за недвижимо културно наследство и на териториалните му звена, на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", неговите заместници и ръководителите на териториалните ѝ служби, на Главна дирекция "Охрана", неговият заместник и директорите на областните дирекции, на регионалните инспекции по околната среда и водите, на басейновите дирекции за управление на водите, на националните паркове, на предприятията за управление на дейностите по опазване на околната среда“.

Когато се касае за акт, установяващ административно нарушение и санкциониращ го с административно наказание акт приложимото материално право е това към момента на извършване на нарушението, а по - новият закон е приложим само ако е по - благоприятен за дееца. Тези основополагащи принципи на административно - наказателното право се съдържат в чл. 3, ал. 1 и 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Към датата на нарушението /15.09. 2023г./ е действала разпоредбата на чл. 6 ал.1, т.23 от ЗПКОНПИ /отм./ и тези на чл. 38, ал. 1, т. 1, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ/отменени/.

Последвалият по- нов закон Закон за противодействие на корупцията - Обн., ДВ, бр. 84 от 6.10.2023 г., в сила от 6.10.2023 г., изм. и доп., бр. 13 от 13.02.2024 г., в сила от 13.02.2024 г. не е по – благоприятен. Със 3. неподаването на изискуемата декларация продължава да се третира като административно нарушение, за което се следва административнонаказателна отговорност, и не се предвижда по- нисък размер на санкцията.

Действително, както е посочил районният съд, административнонаказателните норми се прилагат стриктно, с оглед точното им съдържание и смисъл и не е допустимо да се тълкуват разширително при прилагането им. Основна характеристика на административнонаказателната отговорност, както правилно посочва и районният съд , е нейната законоустановеност. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ деянията, които съставляват административни нарушения, и съответните за тях наказания, се определят със закон. Следователно само правонарушение, което законодателят е определил като административно нарушение и за което е определил съответното наказание може да бъде законосъобразно наложено.

Същевременно районният съд неправилно е приел, че сред посочените в чл. 6 ал.1, т.23 от ЗПКОНПИ /отм./ длъжности не попада директорът /ръководителят/ на регионална дирекции „Автомобилна администрация“, и че поради това за Д. не е възникнало задължение да подаде встъпителна декларация за имущество и интереси, в срока по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ. СРС не е съобразил, че съгласно чл. 17 от Устройствения правилник на ИА "Автомобилна администрация", в редакцията му обн. ДВ бр. 105 от 06.12.2013 г., Специализираната администрация на агенцията е била организирана в три дирекции и 27 РЕГИОНАЛНИ ДИРЕКЦИИ "Автомобилна администрация" – по една дирекция във всеки областен град на страната. Съгласно ПМС № 106/29.04.2015 г за приемане на Устройствен правилник на Изпълнителна агенция "Морска администрация"- § 5 (В сила от 15.05.2015 г. - ДВ, бр. 33 от 2015

г.) - „ В УСТРОЙСТВЕНИЯ ПРАВИЛНИК НА ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ "АВТОМОБИЛНА АДМИНИСТРАЦИЯ", ПРИЕТ С ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 272 НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ ОТ 2013 Г. (ДВ, БР. 105 ОТ 2013 Г.), СЕ ПРАВЯТ СЛЕДНИТЕ ИЗМЕНЕНИЯ И ДОПЪЛНЕНИЯ: т.3- Член 17 се изменя така: "Чл. 17. Специализираната администрация е организирана в дирекция "Автомобилни превози", дирекция "Пътни превозни средства и водачи", Главна дирекция "Автомобилна инспекция", в структурата на която се включват 27 областни отдела "Автомобилна администрация" – по един отдел във всеки областен град на страната."; т. 8. Навсякъде в правилника думите "РЕГИОНАЛНИ ДИРЕКЦИИ" И "РЕГИОНАЛНИТЕ ДИРЕКЦИИ" СЕ ЗАМЕНЯТ СЪОТВЕТНО С "ОБЛАСТНИ ОТДЕЛИ" И "ОБЛАСТНИТЕ ОТДЕЛИ".Следователно заеманата длъжност от ответника по касация на директор/ ръководител на регионална дирекция/ областен отдел на "Автомобилна администрация" попада в приложното поле на чл. 6 ал.1, т.23 от ЗПКОНПИ /отм./

Решението на СРС обаче е правилно като резултат. Както се посочи, когато се касае за акт, установяващ административно нарушение и санкциониращ го с административно наказание акт приложимото материално право е това към момента на извършване на нарушението, а по - новият закон е приложим само ако е по - благоприятен за дееца. Административнонаказващият орган е приел за приложим, относно нарушените разпоредби, действащият към момента на деянието закон, като в тази връзка са посочени за нарушени разпоредбите на чл. 38, ал. 1, т. 1, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ/отменени/. На нарушение на разпоредбите на чл. 38, ал. 1, т. 1, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ- отменени, съответства санкционната разпоредба на чл.173 от ЗПКОНПИ- отменена. Същевременно, с наказателното постановление на ответника по касация е наложено административно наказание „глоба“ в размер на сумата от 1600 /хиляда и шестстотин/ лева на основание санкционната разпоредба на чл. 115, ал.1 от Закона за противодействие на корупцията / Обн., ДВ, бр. 84 от 6.10.2023 г., в сила от 6.10.2023 г./ за нарушение на разпоредбите на чл. 38, ал. 1, т. 1, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /отменени с § 3, т.25 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията/. Следователно, административнонаказващият орган е приложил отчасти закона, действащ към момента на извършване на нарушението, и отчасти последвалия нов закон, което е недопустимо и граничи с нормотворческа дейност, което не е присъщо на дейността по административно наказване, която по естеството си е правораздавателна дейност на администрацията.

Решението на СРС валидно, допустимо и правилно като краен резултат, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото жалбоподателят има право на разноски, които следва да се възстановяват от бюджета на органа, издал НП. С т. 1 на ТР № 6/06.11.2013 г. по т.д. № 6/2012 г. ОСГТК на ВКС е прието, че съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане – ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. Видно от приложения договор за правна помощ за настоящото касационно производство в случая сумата от 500 лева е заплатена в брой. Възражението за

прекомерност на адвокатския хонорар е неоснователно, тъй като посоченият размер е справедлив и съответен на оказаната правна помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, VIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4915/ 09.11.2024г. постановено по анд №10554/2024г. на СРС, 105 състав

ОСЪЖДА Председателя на Комисията за противодействие на корупцията да заплати на К. Г. Д., ЕГН [ЕГН] сумата от 500 лева за разноси по делото за адвокатско възнаграждение, като сумата следва да бъде възстановена от бюджета на Комисията за противодействие на корупцията.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.